

Мистецтво стратегії

КУПИТИ

Стратегічне мислення — це мистецтво перевершити суперника, усвідомлюючи, що суперник намагається перевершити тобі. Це також мистецтво пошуку шляхів до співпраці, навіть коли інші керовані винятково особистою користю. Це мистецтво тлумачити та виявляти інформацію. А ще мистецтво ставити собі на місце іншого, щоби передбачити його поступки і вплинути на них. Автори книжки вважають, що майстерне стратегічне мислення за таких чисельних і різноманітних ситуацій і надалі залишається мистецтвом, але в основі його є кілька простих базових принципів — так і виникає ціла наука стратегії, а саме — теорія гри.

Передмова

Ми не планували писати нову книгу. Збиралися просто перевидати з поправками нашу працю «Мислити стратегічно» (Thinking Strategically) від 1991 року. Але все склалося інакше.

Один із чинників, що спонукав нас перевидати книжку, це приклад Боржесівського персонажа Пера Менара, який вирішив переписати «Дон Кіхота» Сервантеса. Доклавши чималих зусиль,

Менар зрештою створює версію, що дослівно повторює оригінал. Однак, від створення «Дон Кіхота» минуло триста років.

Слова, що їх використав Менар, залишилися такі ж, хоча мають тепер зовсім інше значення. На жаль, наш оригінальний текст не «Дон Кіхот», тому в перевиданні ми таки змінили декілька слів. Насправді більша частина книги - цілком нова. Виникли нові застосування, нові розробки в теорії, стільки нового, що книжка потребувала також іншої назви. Та попри використання інакших слів, задум залишився той самий. Ми маємо намір змінити ваші погляди на світ, допомогти мислити стратегічно, ознайомивши з логікою та концепціями теорії гри.

Як і в Менара, у нас виник новий ракурс. Пишучи «Мислити стратегічно», ми були молодші, до того ж домінувала тоді лише ідея егоцентричної конкуренції. Відтоді ми цілком усвідомили визначальну роль співпраці за стратегічних ситуацій, а також те, наскільки хороша стратегія мусить відповідним чином поєднувати конкуренцію та співпрацю*.

Вступ до першого видання починався так: «Стратегічне мислення — це мистецтво перевершити суперника, усвідомлюючи, що він намагається перевершити тебе». Тепер до цих слів ми додали: це також мистецтво пошуку шляхів до співпраці, навіть коли інші керовані винятково особистим зиском, а не безкорисливістю.

Це мистецтво тлумачити і виявляти інформацію, ставити себе на місце іншого, щоб передбачити його вчинки й уплинути на них.

Нам подобається думка, що «Мистецтво стратегії» охоплює цю давню й мудрішу концепцію. Але життя триває. Хоча в новому виданні ми пропонуємо більш реальні життєві історії, нашою метою і далі є допомогти вам розвинути власні способи мислення за стратегічних ситуацій, у яких ви опинитеся; це не посібник для чайників, що пропонує «сім кроків до незаперечного стратегічного успіху». Ситуації, в яких ви опинитеся, будуть такі різноманітні, що більшого успіху ви досягнете, знаючи кілька загальних принципів і застосовуючи їх до стратегічних ігор, в які граєте.

Бізнесмени та корпорації повинні розробити хороші стратегії конкуренції, щоб вижити і знайти можливості для співпраці, щоб рости, як пиріг у печі. Політики мусять придумувати стратегії передвиборчих кампаній, а також законодавчі стратегії, щоб запровадити своє бачення. Футбольні тренери мають розробляти стратегії для гравців, щоб ті дотримувалися їх на полі.

Батьки, які вимагають від дітей хорошої поведінки, повинні стати стратегами-аматорами, бо їхні діти — вже профі в цій царині.

Майстерне стратегічне мислення за таких численних і розмаїтих ситуацій і надалі залишається мистецтвом. Але в основі його є кілька простих базових принципів — виникає ціла наука стратегії, а саме — теорія гри. Пишучи цю книжку, ми мали на думці, що читачі різного походження й різних професій, знаючи ці принципи, зможуть стати кращими стратегами.

Хтось дивується, як можна застосовувати логіку та науку в світі, де люди поведуться ірраціонально. Виявляється, в божевіллі цього світу є певна система. Деякі з найзахопливіших нових ідей виникли саме з нещодавніх проривів у біхевіористичній теорії гри, що враховує ще й людську психологію, отже вносить у теорію соціальний елемент. Саме тому теорія гри тепер краще спрацьовує, вивчаючи людей такими, як вони є, а не такими, якими б ми хотіли їх бачити. Всі ці ідеї проаналізовано в книзі.

Хоча теорія гри — порівняно молода наука (їй ледь більше сімдесяти років), вона вже подарувала багато корисних ідей

стратегам-практикам. Але, як і будь-яка наука, вона переобтяжена професійним жаргоном і математичними викладками. Це основні інструменти дослідження, але вони недоступні нікому, крім фахівців, здатних збагнути базові ідеї. Нашим головним мотивом написати «Мислити стратегічно» була віра в те, що теорія гри — занадто цікава та важлива, щоб залишити її винятково на сторінках наукових журналів. Згадані ідеї корисні в багатьох сферах: бізнесі, політиці, спорті і щоденній соціальній взаємодії. Тому ми переклали їх зрозумілою мовою, замінивши теоретичні аргументи наочними життєвими прикладами та ситуаційним аналізом.

Ми задоволені, що наш погляд набуває рис панівної тенденції. Курси теорії гри стали найпопулярнішими факультативними предметами в Принстонському, Єльському університетах та у більшості інших навчальних закладів, де її викладають.

Теорія гри поширюється через курси стратегії в магістерських програмах ділового адміністрування, а Google-пошук теорії гри англійською мовою видає понад шість мільйонів сторінок. Ви можете знайти теорію гри в газетних статтях, авторських колонках та суспільно-політичних дискусіях.

Величезна заслуга в розвитку цих розробок належить Нобелівському комітетові з економіки, що присудив дві премії з теорії гри — 1994 року Джонові Гарсані, Джонові Нешу та Райнгарду Зельтену, а 2005 року — Робертові Ауманну і Томасові Шеллінгу; величезний внесок у популяризацію теорії гри зробила також Сильвія Назар, яка написала «Ігри розуму» (A Beautiful Mind), — біографію Джона Неша, що стала бестселером, а також — творцям однойменного фільму, який отримав численні нагороди, й іншим авторам книжок на означену тему. В цьому є трохи й нашої заслуги. Книжка «Мислити стратегічно» розійшлася накладом двісті п'ятдесят тисяч примірників. Її переклали багатьма мовами, а переклади японською та івритом стали бестселерами.

Особлива подяка Томові Шеллінгу. Його праці з ядерних стратегій, а саме «Стратегія конфлікту» (The Strategy of Conflict) та «Зброя і вплив» (Arms and Influence), заслужено популярні. Насправді Шеллінг

користався принципами теорії гри, ще коли досліджував ядерні конфлікти. «Стратегія конкуренції» (Competitive Strategy) Майкла Портера, де стратегії бізнесу опираються на уроки теорії гри, — рівноцінно важлива та впливова праця. Викладені в цій книзі ідеї ми не зводимо до якихось певних ситуацій.

Навпаки - пропонуємо цілу низку ілюстрацій до кожного базового принципу теорії гри. Таким чином читачі різного походження й рівня освіти знайдуть для себе щось корисне. Вони також побачать, як одні й ті ж принципи визначають стратегії за менш знайомих обставин; сподіваємося, що це дасть їм нове бачення багатьох подій сучасності та минулого. Працюючи над книжкою, ми також опиралися на досвід багатьох наших читачів, ілюструючи прикладами з різних царин життя - як-от література, кіно та спорт. Справжні науковці можуть припустити, що це перетворює стратегію на банальність. Але ми вважаємо, що впізнавані приклади — це ефективний спосіб доносити важливі ідеї.

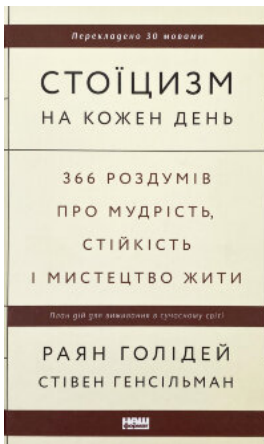
Ідею написати книжку, орієнтовану на популярніший, ніж університетські лекції, рівень запропонував Гел Веріан, який нині займає посаду головного економіста в Google і має звання почесного професора Каліфорнійського університету в Берклі. Він також підкинув нам багато корисних ідей і коментарів щодо ранніх чорнових варіантів книги. Дрейк Макфілі з видавництва W.W. Norton був неперевершений, хоч і вимогливий редактор «Мислити стратегічно». Він доклав величезних зусиль, щоб перетворити наш науковий стиль письма на живий текст. Багато читачів «Мислити стратегічно» заохочували нас, давали поради та критикували, і все це нам дуже допомогло у написанні «Мистецтва стратегії».

Серйозно ризикуючи когось пропустити, ми повинні згадати тут тих, кому особливо вдячні. Наші співавтори з інших пов'язаних чи непов'язаних книжкових проєктів — І. Ейрес, А. Бренденбургер, Р.

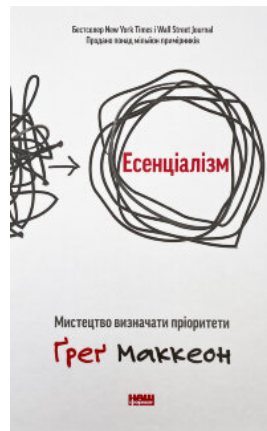
Піндайк, Д. Рейлі та С. Скит — зробили щедрий внесок. А також ті, що їхній вплив триває і в цій новій книзі, — Д. Остін-Сміт, А. Блайн-дер, П. Грант, С. Мастерз, Б. Полак, К. Шапіро, Т. Вон і Р. Вілліг. Джек Репчек із видавництва W.W.Norton весь час підтримував нас, був ретельним і

проникливим редактором книжки. Наші редактори рукопису, Дженет Берн і Кетрін Пічотта, дуже допомогли нам, великодушно виправляючи помилки. Якщо ви не знайдете в нашій книжці помилок, дякувати слід саме їм. Особлива подяка Ендрю Сент-Джорджу, книжковому критику Financial Times. Назвавши «Мислити стратегічно» книжкою, яку він з найбільшою насолодою читав у 1991 році, він сказав: «це похід до тренажерного залу для тренування мислення» (Financial Times Weekend, грудень 7/8, 1991). Завдяки цьому в нас виникла ідея назвати найзахопливіші завдання для читачів «по-ходом до спортзалу». І нарешті, Джон Морган із Каліфорнійського університету в Берклі подарував нам потужний стимул своєю погрозою: «Якщо ви не перевидасте книжку з поправками, я створю книгу-конкурент». А коли ми позбавили його такої необхідності, він допоміг нам багатьма ідеями та пропозиціями.

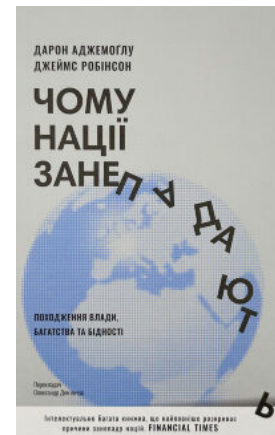
Рекомендована література

Стоїцизм на кожен день. 366 роздумів про мудрість, стійкість і мистецтво жити

Есенціалізм. Мистецтво визначати пріоритети

Чому нації занепадають? Походження влади, багатства і бідності

Абсолютна відповідальність: уроки лідерства від "морських котиків"

21 урок для 21-го століття

Перейти до категорії
Менеджмент

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ